

[...]

Tisztelt [...] !

A háziorvosi praxis betegnyilvántartásának ügyében a következőkről tájékoztatom Önt:

Az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III.3.) Korm. rendelet értelmében az Országos Egészségbiztosítási Pénztár két típusú háziorvosi szolgálatot különböztet meg: a területi ellátási kötelezettségű és területi ellátási kötelezettség nélküli praxisokat. Az előbbi típus szorosan kötődik a települési önkormányzatokhoz, míg az utóbbiak gyakorlatilag „magán-tevékenységet” végeznek és ha betegek száma elér egy alsó határt, az OEP finanszírozási szerződést köt velük.

A települési önkormányzat törvényi kötelezettsége, hogy gondoskodik a településen lakók háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi (a továbbiakban: háziorvosi) ellátásáról. Ennek keretében kijelöli az ellátás körzeteit (földrajzi határait) és egyben gondoskodik a körzet lakosait ellátó háziorvosi szolgálat működtetéséről illetve működőképességének fenntartásáról. Meghatározza, hogy az adott területen a lakosok ellátását felnőtt, vegyes vagy gyermekpraxisok útján kívánja-e megoldani. Ezek a praxisok az ún. területi ellátási kötelezettségű háziorvosi szolgálatok.

A területi ellátási kötelezettségű háziorvosi szolgálatok esetében kiemelkedő fontosságú a lakosok egészségügyi ellátásának folyamatos biztosítása. A szolgálat működtetésének körülményeit szintén az önkormányzat jogosult meghatározni, azaz eldöntheti, hogy saját maga vagy intézménye útján működteti a körzetet, vagy egy vállalkozással köt ellátási szerződést az adott feladatra.

A „jogutódlással” kapcsolatos konfliktusok – így a betegnyilvántartások visszatartásának problémája is - jellemzően a területi ellátási kötelezettségű szolgálatoknál merül fel abban az esetben, ha a praxist ellátó háziorvos elhagyja a szolgálatot és helyette egy másik orvos érkezik, vagy betöltetlenné válik a szolgálat és így az önkormányzat kénytelen azt saját maga működtetni. Ezekben az esetekben a gyógyítás folyamatosságának biztosításához szükséges, hogy a „rég” orvos átadja a betegdokumentációkat „új” kollégájának.

Amikor egy biztosított bejelentkezik egy adott háziorvoshoz, akkor az orvos kiállítja a „Beteg törzskartonja” c. nyomtatványt. Az érintett személy bejegyzése nélkül a törzskartont más háziorvosnak hozzájárulása nélkül átadni nem lehet, de hozzájárulását vélelmezik abban az esetben, ha a választott orvos feladatait annak rendelőjében ideiglenes vagy véglegesen más háziorvos látja el. A szabad orvosválasztás elvének megfelelően természetesen a beteg bármikor „kikérheti” törzskartonját és átviheti választott orvosához, de a gyakorlat szerint egy orvosváltás esetén a betegek többsége a gyógyító „helyhez” ragaszkodik.

Az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény határozza meg a „praxisjog” fogalmát, mely személyhez fűződő vagyoni értékű jogként feljogosítja

tulajdonosát, hogy háziiorvosi tevékenységet végezzen. A működtetési joggal kapcsolatos adásvételi szerződésekben szoktak kitérni arra, hogy az eladó és a vevő hogyan rendezik a betegnyilvántartás átadásának részletes kérdéseit, pl. a gépi nyilvántartás szoftverfejlesztéseinek kompenzálását stb.

A tényleges gyógyító tevékenységet befejezően a régi háziorvosok felé az OEP (főigazgatói állásfoglalás alapján) nem ír elő olyan elszámolási kötelezettséget, amelyre hivatkozva a betegnyilvántartás kiadását megtagadhatnák.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 24. § (2) alapján az egészségügyi dokumentációval az egészségügyi szolgáltató, az abban szereplő adattal a beteg rendelkezik.

A törvény definíciója szerint *egészségügyi szolgáltatás*: az egészségügyi hatóság által kiadott működési engedély birtokában végezhető egészségügyi tevékenységek összessége, *egészségügyi szolgáltató*: a tulajdoni formától és fenntartótól függetlenül minden, egészségügyi szolgáltatás nyújtására és az egészségügyi hatóság által kiadott működési engedély alapján jogosult egyéni egészségügyi vállalkozó, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet.

**Összefoglalva tehát: a háziiorvosi ellátás mindenkor szolgáltatója jogosult a betegek egészségügyi dokumentációjának kezelésére, a „jogelőd” háziorvos nem teremthet olyan helyzetet, hogy a betegnyilvántartások visszatartásával a praxis „kiüresedjék” és a háziiorvosi ellátás ellehetetlenüljön.**

**A nyilvántartások vezetésének részletkérdéseiben (papíralapú vagy gépi feldolgozás stb.), az érintett feleknek kell megegyezniük.**

Az adatok átadásának kikényszerítésére, a visszatartásból fakadó esetleges kárigények elbírálására megegyezés hiányában a bíróság illetékes.

Budapest, 2005. január 18.

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila